

AL REI CARNESTOLTES

S'acaben les paraules més grolleres,
per definir la vida d'un malvat,
heu trencat tots els goigs i les quimeres,
i per la gent del poble sou menyspreat.
No voleu escoltar clams de misèria,
per més que se os demani amb devoció,
el fer mal és per a vos una dèria,
trencant sempre qualsevol il·lusió.

Per satisfer vostra enveja maleïda
defugiu per tot de les llibertats,
mai la veu d'un clam és consentida,
no ens voleu veure pas alliberats.
Ara ja es tanta la barreja de lletres,
de baralles, de governs i partits,
que tan si son esquerres com les dretes,
ens deixen els bons sentiments ferits.

La política és com un gran misteri,
que molt costa d'entendre i desxifrar,
el polític que plega vol tornar-hi,
que muda molt, el poder governar.
Quan amb mentides, ens voleu fer creure,
que el país està tranquil i va endavant,
per més llocs que mirem no podem veure,
que la misèria arreu baixi minvant.

Entre gent de un mateix i senzill poble,
voleu implantar-hi la mala fe i enganys,
quan més necessitem de un viure estable,
més ens voleu fer sentir com estranys.
Polítics amb ambició es barallen,
no s'entenen i no es posen d'acord,
projectes mal calculats els hi fallen,
que fins arriben a perdre's el nord.

Si fins dissenyeu uns trens fora de mida,
que no passen per els túnels dissenyats,
més, com per qui mana la cosa és consentida,
tireu avant, ja us veureu fracassats.
Doncs que ja ho veieu fastigós Carnestoltes,
les grans misèries no s'han arreglat,
no volem pas tractes amb poca soltes,
per això sereu sempre menyspreat.